

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL

Un an	200 Lei
Pe jumătate	100 Lei
Pe un sfert	50 Lei
În străinătate	500 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V.

Lucrul de Dumineca

Dumnezeu a făcut lumea în șase zile, iar a șaptea s'a odihnit. Tot atunci ne-a poruncit nouă oamenilor, că șase zile sunt a lucra, iar a șaptea să o serbăm. Aceasta poruncă dumnezească a fost păstrată și înnuită cu sfințenie de poporul nostru românesc până bine de curând, dar din timpul luptelor politice poporul s'a cam lăsat încetul cu încetul de-a ținea cu sfințenie ziua Duminecii și a sărbătorilor.

Acum, când ar trebui mai mult ca cel ce sunt acasă să aierge la sfințenie biserică și să se roage bunului Dumnezeu pentru cei plecați la luptă pentru biruința crucii și pentru reîntregirea patriei noastre, trec nepăsători cu cărțile sau în alte afaceri lumești pe lângă sfințele biserică, unde se servește sfânta liturghie, când Mântuitorul nostru Isus Cristos se jertfește pe sfințele altare sub chipul pâinii și a vinului, când se reînnoiește jertfa de pe cruce. Bisericile stau goale. E dureros, e cea mai mare crimă ce-o ar putea săvârși un om pe această lume.

Totdeauna trebuie să alergăm la sfințele biserică în Dumineci și sărbători, dar mai ales acum, când întregă lumea este scaldată în sânge și lacrimi, cari nu sunt altceva decât rădăcina păcatelor noastre; când cel plecat la luptă au lipsă de rugăciunile noastre, ca bunul Dumnezeu să-l treacă nevătămați și biruitori printre gloanțele dușmane și să ne dea și nouă, neamului românesc, libertatea și reîntregirea patriei noastre scumpe, precum și întregel lumii pacea și fericirea mult dorită.

Până când poporul a ținut cu sfințele Duminecii și sărbătorile, a fost darul lui Dumnezeu și belșug toate celea: poame, vin, bucate, timpuri potrivite. Acum, de când nu mai țin și lucră în Dumineci și sărbători, e lipsă și suferință pe de-a rândul. Dumnezeu nu bate cu băta, dar când bunul Dumnezeu își la da și mila Sa cea sfântă dela noi, nu putem bătuți de sus până jos. Nimenea nu s'a îmbogățit lucrând Dumineca și nici nu s'a sărăcit nimenea când nu ne întorcem către Dumnezeu și El lărdși ne va da ceea ce lipsă nouă.

Țara noastră și neamul nostru românesc fiind de-o veche tradițiune creștină și pentruca poporul să nu-și pearză credința, ar fi bine dacă stăpânirea prin ordin sau prin lege ar opri orice muncă în Dumineci și sărbători, cel puțin atât cât ține sfânta liturghie, adică dela ora 8 dimineața până la ora 12 să înceteze orice muncă și activitate în birouri, în fabrici, în ateliere, în agricultură c'un cuvânt pe toată linia, pentru ca toți să poată merge la biserică și pentru ca în acest timp toată puterea sufletească să fie concentrată, rugând și laudând pe bunul Dumnezeu.

Iar salutul creștinesc cel puțin în Dumineci și sărbători, să fie salutul vechilor creștini: „Cristos în mijlocul nostru” iar răspunsul: „Este și va fi” bineînțeles afară de sărbătorile sfințelor Paști, până la Înălțarea Domnului, când se va saluta cu: „Cristos a înviat”. Acel care nu va saluta sau nu va răspunde la salut în forma aceasta, nu va putea fi considerat creștin adevărat.

Făcând astfel, ne vom putea păstra și întări credința în bunul Dumnezeu, iar El ne va da darul său cel sfânt și pace și fericire pe acest pământ.

Ioan Câmpianu,
țaran plugar din comuna
Copsa mare jud. Tr-Mare.

Cine sunt conducătorii bolșevici în U. R. S. S.?

de Pr. Octavian Fulcea

Conducătorii revoluției și ai regimului bolșevic în U. R. S. S., au fost în mare parte aleși numai din Evrei. Ei au format și formează și azi în mare număr sovietul suprem, care nu-i decât un consiliu al delegaților muncitorilor și al delegaților armatei bolșevice, constituit pentru întâia oară în timpul revoluției din 1917 la Petrograd și ținut sub președenția lui Lenin. Lenin, care după mamă este evreu.

Regimul bolșevic are ca ministru al afacerilor streine pe Evreul Litvinov, ce are de pertractat în numele U. R. S. S. cu toate statele din lume. În 1939, i-s'a ridicat această funcție, dar îndată ce a început în vara anului trecut războiul, Litvinov se întoarce la comisariatul afacerilor streine de unde plecase. Numele lui adevărat e Finkelstein. Și-apoi are mulți prieteni de sânge printre Evreii din Londra și Statele Unite din America.

Pentru nimicirea și celor din urmă armate ale țarului în 1917, cari erau contra bolșevicilor, cel mai mare merit l a avut Evreul Leon Trozky.

Stalin, de neam georgian, deci nu este Evreu, însă trăește cu Evreica Roza Kaganovitch. Aceasta este soră cu Lazăr Kagano-

Așa dară, a câștiga pentru foaie un abonat nou, nu înseamnă numai a ajuta material foaia, ci a introduce în familia unui prieten un sfetnic bun, un predicator ales, un apostol.

Te-ai cugetat tu vreodată, iubite cititor, ce faptă frumoasă creștinească ai săvârși prin câștigarea unui nou cititor? Simțit-ai tu vreodată fiorii mângâierii, de a fi introdus în familia deaproapelui tău un apostol? Dacă nu te-ai învrednicit de așa ceva, fă-o acum! Și dacă da, continuă mai departe!

Pr. Ioan Vultur

Bătălia noastră

Ce crede un cititor despre „Unirea Poporului”

Din fericire, avem o mulțime de sate, și nu printre cele bogate, unde credincioșii noștri se întrec în susținerea și răspândirea *Unirii Poporului*. E semn bun. E semn că începem să prețuim scrisul creștinesc, scrisul prin care se samănă ideile sănătoase, se creiază convingeri și se pregătesc creștini buni și cetățeni cinstiți.

Fără să exagerăm întru nimica lucrurile și fără gândul de a face tămâieri deșarte Părintelui director *Iuliu Maior*, trebuie să spunem cititorilor ceea ce spun mulți cititori chemați, că *Unirea Poporului* este singura foaie creștinească în înțelesul deplin al cuvântului, pentru poporul nostru dela sate, pentru meseriași și pentru muncitorii din fabrici. Ea a combătut totdeauna și cu putere greșelile și calomniile răspândite contra religiei și neamului nostru. Ea nu s'a cruțat nici o clipă pentru a face să triumfe adevărul, dreptatea și dragostea creștinească. Ea n'a uitat nici odată să alimenteze din belșug zelul credincioșilor față de cele sfinte. S'a făcut în toată vremea apărătoarea celor mici, a celor săraci, a celor nevoiași și a celor strămtorați. Și cine ar putea înșira aci toate me-

ritele ce le are această foaie față de Biserică și față de neam și țară?!

Se știe însă că această foaie bună are o mulțime de cheltueli, că se luptă cu o mulțime de greutăți. E deci de datorința noastră, a cititorilor, să o sprijinim cât se poate mai bine. De aceea eu m'am cugetat ca noi cititorii să deslănțuim o puternică bătălie de abonamente. Să căutăm unul fiecare dintre noi *cel puțin* un nou abonat bun platnic.

Plăcut ar fi dacă am reuși să facem să nu rămână nici un credincios de-al nostru mai înstărit și cunoscător de carte care să nu aibă Dumineca „Unirea Poporului” pe masă. Să căutăm apoi unul fiecare să ne plătim regulat abonamentul și să facem și pe alții să și-l plătească cu aceeași regularitate. „Abonamentul de 250 Lei pe an la *Unirea Poporului* nu e nimic — în spunea într-o zi un țaran de pe Câmpie — față de balsamul ce ni l varsă această foaie săptămână de săptămână”. Făcând așa, am ușura neșpus de mult vieța materială a foaiei, căci s'ar acoperi mai ușor multele ei cheltueli și ar putea apare într-o haină și mai frumoasă și și mai bogată.

vitch, în care toți Evreii dela conducerea U. R. S. S. văd pe cel mai vrednic și mai legiuit urmaș a lui Stalin.

Șeful Ghepeului, adică al politice secrete și totodată și șeful vestitei închisori din lumea întreagă Lubyanka, a fost Evreul Jagoda. Urmașul lui este un alt Evreu.

Spionii bolșevici sunt sub porunca Evreului Belenky.

Toate lagărele de concentrare, în care se stingeau 7 milioane de condamnați cu o moarte pe încet, sunt sub paza Evreului Berman. Iar închisorile pline de lucrători și de țărani sunt în grija Evreului Haim Apter.

Pentru a stăpâni armata roșie cu ajutorul teroarei, a fost înființată o administrație politică deosebită, al cărei șef suprem este Evreul Iankel Gamar-nik. Acesta este așa dară tatăl comisarilor politici, cunoscuți așa de bine. Toate organele de control sunt adunate în mâinile Evreului Moise Vladimirski. Cu vânzarea bogățiilor U. R. S. S. în alte țări din lume, este încredințat Evreul Aron Rozengoltz. Precum cu vânzarea tuturor lucrurilor în U. R. S. S. obosește Evreul Veitzer. Colhozurile sunt conduse de Evreul I. Zalansky. Banca statului și toate valorile din U. R. S. S., sunt pe seama Evreului Mariazin. La conducerea tuturor fabricilor mari este Evreul Moise Kaganovitch. Iar la cele mici, este Evreul Kozlevsky.

Prepararea conservelor de tot felul o îndeplinește Evreul Moise Kalmanovitch.

Agenția oficioasă bolșevică Tass e sub garanția Evreului Deletzky. Iar o bună ceată de Evrei, în frunte cu Evreul Heitfetz și cu Evreul Jaroslavsky, conduc, lu-

crează și tipăresc toate gazetele din U. R. S. S.

Deci, cârmuirea și pertractarea U. R. S. S. cu lumea întreagă, poliția secretă și spionajul, lagărele de concentrare, ocele și închisorile, comisariatul politic în armata bolșevică și teroarea, vânzarea și cumpărarea bunurilor statului înăuntrul statului și în străinătate, banii țării și fabricile, propaganda și gazetele, grânul,

bucatele și conservele, cu un cuvânt toate se găsesc în mâinile Evreilor.

Cu alte cuvinte, pânea și cuțitul, cheile, hățurile și biciul, viața, moartea și revolverul în Rusia bolșevică sunt la cheremul Evreilor, nu al Rușilor. Și ce bine ar fi fost să fi pășit Evreii pentru Cristos cu tot sufletul, iar nu împotriva Lui!

GRAUNȚE SUFLETEȘTI

„Plata păcatului este moartea“

zice sf. apostol Pavel în epistola sa către Romani, la cap 6, vers 23. Și de fapt așa este.

Pe țărmul Gange-ului, aceluși mai mare râu din India, râul sfânt al Indienilor, o mamă fericită se joacă cu copilășul ei draguț, cântând cântece de veselie. Toată lumea, care trecea pe lângă ei, îi admira.

Fericierea însă n'a ținut mult. Copilășul se îmbolnăvi și muri, iar plânsul și desnădejdea mamei nu l-a putut învia. Atunci mama desnădăjduită plecă la Budda, zeul cel mai de frunte al Indienilor, și îl rugă, să-i învieze copilășul. Budda îi răspunde: „Adu-mi o floare de lotus (plantă ce crește pe apă în India), dar cotorul ei să fie învăluit cu o petea dintr-o casă în care n'a intrat moartea.“ Mama fuge fericită, află o floare de lotus și merge din casă în casă după petea, dar nu află nici o casă în care să nu fi intrat moartea.

Nenorocită și desnădăjduită revine la Budda, dar încă pe drum îi aude vocea, care-i spune: „Fiica

mea, ține minte învățătura și învăță a suporta soarta comună.“

Și mama așează cadavrul copilășului drept jertfă la altarul zeului. —

Într-o biserică din Germania se află mormântul unui cavaler vestit. Pe piatră sunt înșirate toate titlurile ce le-a avut în viață; iar dedesubt, două cuvinte latinești scurte: „nunc cinis“. = acum cenușă. —

La 1 Septembrie 1715, după amiaza la orele 4 și 31 minute, se stinse, în palatul său pompos din Versailles de lângă Paris, regele-soare al Franței, Ludovic XIV. În clipita aceea un lacheu (servitor) se apropie de ceas și-l oprește. Și acest ceas tot aceeași oră o va arăta, câtă vreme va sta acel palat al regelui-soare. —

Înțeleptul rege al Evreilor, Solomon, a întrebat odată pe un pustnic, pentru ce nu și a zidit o chilie, ci locuiește într-o peșteră. Schimnicul îi răspunde: „Oând am venit încoace, aveam de gând să-mi zidesc o casă. Am început a-mi aduna pietrele ce zăceau pe pământ, însă pietrele îmi răspunseră: Lasă-ne aici, că doar noi de atâta vreme acoperim aici

mormintele morților; caută-ți altă materie ce încă nu are stăpân. Atunci am voit să dobor arbore din cari să-mi construiesc o casă în pace. Sucul ce străbate prin noi l-am supt din sânge și m'atârît să-mi fac o casă din pământ. Însă pământul îmi răspunse: Lasă-mă aici, că eu am prav din cenușă de om și sunt al morților. Ori încotro am dat, am primit același răspuns. Nici o piatră pe pământ, care să nu fi acoperit vre-un mormânt; nici o plantă, care să nu și fi supt suc din cadavre: nici un fir de praț care să nu fi trăit cândva în vre-un trup. Pământul deci nu este altceva decât lucrătura morții, unde nimic nu este al timpului de acum, ci toate ale trecutului. De aceea nu mi-am zidit casă, ci m'am mutat în peșteră.“

Încheiu cu cuvintele sfântului Alfons Maria de Ligouri: „Și Antoniu povestește că un filosof, după moartea lui Alexandru cel Mare, a zis grăind: „Iată acel care ieri călca pământul, astăzi e apărât de pământ. Ieri nu-i era destulă lumea întreagă, astăzi sunt destule 7 urme. Ieri conducea în lume o armată întreagă, și astăzi de puțini zileri e dus în mormânt. Deci e mai bine să ascultăm ce zice Dumnezeu: Ce te înalți, pământ și cenușă!“ (Ecl. 10, 9)? Omule, nu vezi că ești prav și cenușă? De ce ești atât de mândru? Pentru ce petreci atât și cugetele tale, ca să fii premărit în lumea aceasta? Veni tu moartea și va spune toată mărirea ta, toate planurile tale după cum spune Psalmistul David: „În ziua aceea vor peri toate cugetele lor.“

Părintele Iuliu

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI“

Cântec din Ardeal

Frunză verde măgheran,
Vine trenu din Ardeal
Încărcat cu militari.
El nu vine ca să atea,
Ci vine, ca să mă ia.
Trenule, n'ai avea parte
De șinele dela roate,
Că mă duci din gară 'n gară
Și mă scoți din țară afară
Și tu mă treci granița
Pe frontu din Rusia.
Când fuera mașina,
Hai mândră să dăm mâna,
Să rămâi cu mâna dată,
Cu gurița sărutată.
Dincolo de Nistru râu
Se sapă mormântu meu.
Staline, n'ai avea parte
De lumina de moarte.
C'ai băgat lumea 'n păcate
Și-ai lăsat mame, surori
Fără frați, fără feciori,
Și ne-ai declarat război
Și s'a ales praț din voi
De trei zile zac în sânge
Inimioara mi-se frânge
Și mâna dreaptă rănită
De o schijă rătăcită
Din tun' Rusului venit.
Frunză verde iarbă deasă
Tu te duci, măi ver' acasă

La copii și la nevestă!
Spune-i și la maică-mea
C'am ajuns în Rusia.
Așterne, mândruțo, țola
Că brandu mi-o rupt picioru,
Așterne și rogojina
Că brandu mi-o rupt mâna.
De-ar da Dumnezeu o pace
Înapoi iar ne-om întoarce
La frați, surori și neveste
Câte sunt prin cele sate.
Frunză verde măr domnesc
Dă, Deame, să mai trăiesc
Să viu, să vă povestesc
Traiu meu milităresc.
Când eram la 'ncorporare,
Eram tânăr ca o floare
Și acum la... 'n liberare
Sunt bătrân cu barbă mare.

Zălan Iacob

Bătrânele, spaima dracilor

— Snoavă —

Într'un orășel, la poalele munților Carpați, trăia o pereche tânără, căsătorită de curând. Bărbatul și soția se iubeau din tot sufletul și din toată inima, și erau fericiți. Așa de fericiți încât și lui Aghiuză, încornoratul, îi era ciudă pe ei.

Fusese adică Aghiuză trimis de tartorul cel mare al iadului,

jupânul Scaraoțchi, ca să bage zăvanie în fericita pereche. Se învârtea Aghiuză pe lângă perechea de îndrăgostiți, își văra coada unde credea el că poate face rost de ceva, dar toate chițibușurile lui au fost zadarnice. Tinerii se iubeau par'că și mai tare! Văzând toate acestea și turbând de necaz, se gândea cu groază la întorcerea lui la iad, în fața lui Scaraoțchi, căruia trebuia să i facă raportul isprăvilor sale. Știa Aghiuză că, dacă nu reușește, îl așteaptă o păruială strașnică și cazanul cu smolă fierbinte. Sta astfel Aghiuză gânditor și tare trist, că tot pe el îl trimite Scaraoțchi în afacerile cele mai grele. Ce să facă oare cu această pereche fericită? Cum dracu să-i despărță? Deodată, îi veni o idee năstrușnică, zicându-și: „Stai, că am găsit leacul!“

Cum zise, plecă la o bătrână vrăjitoare și-i promise orice, dacă va putea despărță pe cei doi îndrăgostiți.

Bătrâna îi spuse, să fie numai liniștit că are ea ac de cojocul tinerilor, în schimbul cărui servi-

ciu Aghiuză să-i dea o pereche de cisme de gumă. Aghiuză îi promise și două perechi de cisme numai să-i facă treabă bună.

Într-o dimineață, bătrâna vrăjitoare se duse la cerșit la casa fericitei perechi. Domnul nu era acasă, plecase la slujbă. Soția se omora cu singurătatea. Văzând pe bătrână, îi zise, să-i dea un gheocul, ori să-i citească viitorul din palmă sau din cărți. Zgrip țaroaica însă îi spuse, că numai așa va putea spune drept, dacă îi va da o șuviță de păr din capul bărbatului, pe care, apoi, bătrâna s'o bosconescă și s'o tot groape sub pragul ușii. Femeia credula îi promise că, dacă va veni soțul acasă, îi va cere o șuviță de păr. Bătrâna îi mai spuse că soțul nu trebuie să știe nimic despre toate acestea. Ba îi mai dă și sfatul: — „Ascultă cum trebuie să faci: dacă vine bărbatul dumnitale acasă, să-l rogi să stea, să-i cauți în cap și astăzi să adormi. Atunci iei un brici ascuțit și repede îi tai o șuviță de păr, pe care mi-o dai apoi mie.“

După acestea, bătrâna plecă. Pe drum se întâlni cu soțul fra-

CUM STA LUMEA SI TARA

Revoluție în India

În India cresc tot mai mult nemulțumirile împotriva Angliei. Se anunță că grupuri de naționaliști indieni s'au răscolit împotriva stăpânirii engleze. Președintele ligii pentru independența Indiei a spus că de acum începe adevărata luptă a Indienilor împotriva Angliei.

O divizie chineză s'a predat japonezilor

Pe frontul din Răsăritul Indepărtat, Chinezii se predau cu mii în mâinile Japonezilor. Generalul Chinez Wang-lien-Horang s'a predat Japonezilor împreună cu întreaga divizie pe care o comanda.

Ce s'a hotărât în sfatul dela Londra

Mai în zilele trecute dl Molotov, trimisul Rusiei, a iscălit la Londra o nouă învoială cu Anglia care s'ar părea destul de favorabilă țărilor mici.

În învoiala secretă însă se spune că Rusiei i-se vor da mari drepturi în țările din vecinătatea ei, adică în Finlanda, România, Cehoslovacia, Bulgaria, Jugoslavia. România, după cum anunță unele gazete, va trebui să dea Rusiei Basarabia, Bucovina, Dobrogea cu gurile Dunării. Rusia a mai cerut apoi drept de control militar în România, Ungaria și Bulgaria.

Cam acestea sunt lucrurile pe cari le-au pus la cale Rușii și Englezii

Se clatină scaunul dlui Churchill

Ultimele lupte cu înfrângerile suferite de bolșevici și de Englezi în Africa și în Marea Mediterană au stârnit mare turburare în Anglia. Englezii sunt tot mai turburați și mai nemulțumiți cu politica dlui Churchill.

În parlamentul din Londra au fost discuții tare furtunoase asupra războiului. Se spune că unii dintre deputații englezi plănuiesc răsturnarea dlui Churchill din scaunul de ministru al războiului.

Războiul din Răsărit

După știrile cari vin de pe acest front, Germanii încearcă o mare ofensivă pentru a pune stăpânire pe linia ferată care leagă Charkov de Rostov.

La mijăzi de Charkov trupele germane au înaintat peste o sută de kilometri.

La Sevastopol luptele sunt crâncene. Înaintarea trupelor române și germane se face după lupte date corp la corp, prin păduri și prin case. Înălțimile prăpăstioase dela Sevastopol au fost cucerite de trupele germane și române.

Pentru cucerirea Sevastopolului Germanii au adus tunuri foarte mari. Aviația germană atacă dea-

semenia cu putere mare. Zilnic zboară pe deasupra orașului peste 2000 de avioane germane.

Egiptul în primejdie

Țara, care vine acum la rând, este Egiptul. Trupele germane și italiene înaintează fulgerător. Ultimele comunicate de pe frontul african vestesc căderea cetăților Bardia și Sollum și intrarea trupelor axei în Egipt.

Guvernul englez s'a grăbit ca să garanteze Egiptul și să-i făgăduiască ajutorul său. Rămâne ca această țară să fie apărată de Englezi, căci guvernul egiptean până acum n'a declarat război Germaniei și Italiei.

Revoluție în Rusia?

Se spune că într-o parte a Rusiei locuiește de Cazaci, anume în Kuban, Terek și Caucaz, ar fi izbucnit revoluția.

Răsculații au format bande cari s'au refugiat în munți, de unde coboară și atacă funcționarii și comisarii bolșevici.

Întelegere între Rusia și China

Așa se întâmplă în vreme de război. Se iscălesc tratate de alianță, se fac învoeli și se dau garanții și asigurări.

Între guvernul rusesc și micadoul chinez, Ciang Kai-Shek, s'a încheiat mai în zilele trecute un astfel de tratat de război. După

încheierea acestei învoeli au urmat sfaturi de război și în China.

Frontul din Libia și Mediterană

În vreme ce dnul Churchill și Roosevelt țin sfat la Washington și iau hotărâri războinice, pe frontul din Africa, trupele germane și italiene înaintează biruitoare. După căderea orașului Tobruk, despre care se credea că nu va putea fi cucerit nicicum, aceste trupe înaintează către Egipt. În Mediterana, avioanele italiene și germane bombardează fără încetare insula Malta.

Luptele din Marea Mediterană și Africa iau o însemnătate tot mai mare. Se crede că la Washington dnii Churchill și Roosevelt s'au sfătuit și asupra războiului din Africa și că nenumărate mașini de război vor fi trimise pe acest front.

Rezultatul conferinței dela Washington

În săptămâna aceasta dl Churchill, prim-ministrul Angliei, a avut îndelungate sfături cu dl Roosevelt, președintele Americii și cu fruntașii parlamentului american.

Dnii Roosevelt și Churchill au arătat frunțașilor americani, cari le sunt planurile de război pe viitor și cum cred ei că va trebui să se desfășoare atacurile viitoare.

În cursul acestor sfături cei doi șefi de stat s'au încurajat cât au putut unul pe altul și au arătat că situația nu este așa de rea pe cât s'ar crede. Felul cum domniile lor au știut prezenta lucrurile a plăcut tuturor.

moasei doamne, căruia li spuse următoarele:

— „Domnule dragă, ieri treceam pe la fereastra casei dumitale. Dta nu erai acasă. În casă însă erau voci vesele și râsete. Uităndu-mă, văd pe soția dumitale sărutându-se cu un tânăr frumos. El a învățat-o ca să te ucidă. I-a dat un brici cu care să îți taie gâtul“.

— „Nu cred, bătrâno, că soția mea este în stare de asemenea fapte. Ea mă iubește din tot sufletul și mai curând ar voi să moară dânsa, decât să mă ucidă pe mine“.

— „Bine domnule, dacă nu mă crezi, te vei convinge azi. Numai să bagi bine de seamă!“

Domnul se duse acasă și soția li ieși — ca de obicei — în cale, zâmbitoare. Il pofti la masă și-apoi îl rugă să stea pe divan și să-i caute în cap, așa cum o învățase scorpia de vrăjitoare. El primi și făcu ce-i spuse. Soția li căută în cap până ce-l văzu adormit. Domnul însă se prefăcea numai că doarme. Atunci doamna scoate repede din sân

un brici, ca să taie o șuviță de păr, dar bărbatul, care văzu totul crezând că vrea să-i taie gâtul — așa cum li spuse bătrâna — sare în picioare și-i smulge briciul din mână. Nu i-a făcut însă nimica, pentru că o iubea prea mult ca s'o bată, ci, arătându-i ușa, zise:

— „Pleacă! Între noi totul s'a sfârșit!“

Ea voi să-i spună adevărul, însă el, tare supărat, o îmbrânci pe ușă afară. Singur Aghiuză, doar, de după ușă, a văzut totul și acum râdea de se ținea de foale. Aduse apoi, numai el știe de unde, o pereche de cizme de gumă pe care le puse într-o prăjină lungă și cu ea le întinse bătrânei. Li era groază să se apropie de ea! Apoi, huștioluc la iad, cu vestea cea bună! Spuse la toți dracii isprava bătrânei și din ziua aceea cu toții știu frică de bătrâne! Le ocolesc și astăzi, cale de o poștă și poate și mai departe, numai cât noi nu-i vedem, ca să rădem de ei..

(Auzită dela moșul meu M. S.)

Toader Hila

Țăranul isteț

Oi că odată un țăran nevoiaș isprăvise făina din sac și merse la moșierul satului, să i ceară un împrumut. Cum e obiceiul, nu porni cu mâinile goale, ci luă o găscă friptă și i-o duse plocon boierului.

Boierul primi găscă, dar rămase puțin încurcat.

— Îți mulțumesc, creștine, numai că nu prea știu cum s'o împart. Am nevastă, doi băieți și două fete. Oum să fac ca să împac pe fiecare?

Țăranul răspunse numai decăt: — Las' pe mine, boierule, că fac eu împărțeala!

Și luă un coțit, reteză capul găștii și-i zise boierului:

— Dumneata ești capul casei; va să zică dumitale ți-se cuvine capul.

Apoi tăind partea dinșpoi a găștii, o dete cucoanei:

— Dumneata trebuie să șezi mereu ca să păzești casa, li zire el; iacă de ce ți-se cade șezutul găștii.

Apoi, tăind cele două labe,

le dete celor doi feciori ai boierului, zicându-le:

— Dumneavoastră sunteți picioarele, și trebuie să calcați pe urmele părintelui vostru.

În sfârșit, tăind aripile, le întinse celor două fete:

— Cât despre dumneavoastră, aripi vă trebuie, căci ca mâine o să sburăți din casa părintească. Și luând trupul întreg al găștii, mai zise:

— Iacă rămășița asta e pentru sufletul meu.

Moșierul răsă și dădu țăranului un sac de grâu și cinci galbeni.

Întâmplarea asta s'a aflat a doua zi în tot satul.

Un țăran bogat, auzind că boierul dăduse săteanului bani și grâu pentru o găscă, fripsc și ei cinci găște și i-le duse plocon.

Boierul li zise:

— Mulțumesc pentru găștele tale, dar m'ai pus într-o încurcătură: Eu, cu nevasta și cu copiii, suntem tocmai șase; cum să împart găștele tale între noi?

Țăranul cel bogat se gândi și se răsândi, dar nu găsi chip. Atunci boierul chemă pe ță-

Apărarea credinței

„Nu este Dumnezeu!”

Badea Nicolae: Sărut mâna, Părinte. Bine că Vă aflu în birou, că am să Vă spun ceva foarte secret. Zilele trecute a sosit a casă de pe front Ionu lui Nicolae a Floarei. E deplin sănătos, dar desnădăjduit ca 'ntotdeauna. Căci i-s'a băgat o mare prostie în cap. El spune că după războiu toți vom deveni fără Dumnezeu ca Rușii.

Părintele: Și cum își vedește spusele sale?

Badea Nicolae: Așa, că după războiul acesta oamenii se vor face și mai răi decât după războiul celalalt și că învățăturile Rușilor vor prinde și la noi, că răul prinde oriunde, și ne vom face o apă și un pământ, în blăstămăție.

Părintele: De așteptat ne putem aștepta la toate relele, că diavolul nu doarme, dar lumea a văzut prostiile pe cari le-au făcut Rușii și nu va încerca să le facă a doua oară.

Badea Nicolae: Ce-i aia „ateu”?

Părintele: Ateu este un cuvânt grecesc și înseamnă „fără Dumnezeu.”

Badea Nicolae: El spune că toți Rușii sunt ateu.

Părintele: Conducătorii de astăzi ai Rușilor, adică bolșevicii, sunt de fapt ateu, și așa i-au învățat și crescut și pe tinerii Ruși. Bătrânii însă sunt și acum credincioși și cu frica lui Dumnezeu, și această credință nu le-au putut-o smulge din suflete bolșevicii. Dovadă, că îndată ce văd un preot de al nostru, i-se închină ca unui zeu.

Badea Nicolae: Tare-s nebuni bolșevicii ăia!

Părintele: Drept o ai că-s nebuni. Și aceasta și-o chiar dovedesc acum:

Mai văzut-si D Ta vre-o casă, care să se fi făcut ea pe sine însași?

ranul cel sărac și-i porunci să facă el împărțeala.

Omul nostru dete o găscă pentru boier și cocoană, zicând:

— Dumneavoastră doi, și cu găscă asta la un loc, sunteți trei.

Dete alta băieților și le zise:

— Cu găscă asta o să fiți tot mai trei.

Apoi dete una fetelor: — Sunteți două și cu găscă faceți trei. La urmă, oprindu-și pentru el cele două găște rămase, sfârși așa:

— Și noi la un loc tot trei o să fim.

Boierul făcu haz, mai dărui bani țaranului sărac, — iar celui bogat nu-i dădu nimic.

Badea Nicolae: Ba, că doar și copiii știu că o fac oamenii!

Părintele: Da lumea aceasta nu e mai desăvârșită decât oricare casă sau palat? Și bolșevicii susțin totuși că lumea s'a făcut dela sine, ea însăși.

Badea Nicolae: Hm!

Părintele: Uite, ce ordine frumoasă e în cancelaria mea. Toate-s la rând, cum trebuie. Doa preuteasă-i în stare să-mi scoată ochii, dacă nu-mi pun în fiecare seară toate cărțile la rând, de unde le-am luat. Cine a făcut rânduială în cancelaria aceasta?

Badea Nicolae: Doa preuteasă și Slinția Voastră.

Părintele: Ei bine, bolșevicii spun că rânduiala din lumea aceasta: schimbarea zilei cu noaptea, schimbarea primăverii cu vara, și a aceleia cu toamna și pe urmă cu iarna; drumul pe care-l străbate luna și stelele; învățarea pământului împrejurul osiei sale și a soarelui; apoi a luni în jurul pământului s'au făcut dela sine și numai din întâmplare. Apoi spune D Ta, au bolșevicii mintea întregă?

Badea Nicolae: Hm!

Părintele: Dar și soartea popoarelor și a singuraticilor oameni dovedesc că există cineva care le poartă de grijă celor buni și-i pedepsește pe cei răi. Evreii l-au răstignit de Cristos, iar în anul 70 după Cristos, după cucerirea Ierusalimului, Romanii au osândit, tot în zilele Paștilor și tot pe muntele Calvariei, zilnic câte 500 de Evrei la moarte pe lemnul crucii; de aceea au dat poruncă, să se construiască la poalele Golgotei 300 de cruci. Aceiași Evrei au spus lui Pilat: „Sângele lui asupra noastră și asupra fiilor noștri”, și iată că toți sunt imprăștiati în lume ca făina orbului, și de atunci nu-și mai pot înjgheba altă țară. În Anglia, America și Rusia le merge foarte bine, căci acolo conduc chiar ei; în Germania, Italia și celelalte țări ale Axei în schimb sunt greu pedepsiți și asupriți. Ce-i asta, bade Nicolae?

Badea Nicolae: Bătaia lui Dumnezeu.

Părintele: Și apoi interesant e că animalul omoară și doarme, pe când omul ucide și veghează, nu se poate odihni, că-l muștră conștiința. Ce este această conștiință altceva, decât legea lui Dumnezeu vărsată încă dela crearea omului în sufletul lui?

Badea Nicolae: La asta spun drept că nici odată nu m'am gândit.

Părintele: Da la aceea gânditu-te-ai că nu există nici un popor, oricât de înapoiat ar fi el în cultură, care să nu se închine unuia ori mai multor zei? De aceea zice înțeleptul Plutarh (un scriitor grec, care a trăit între anii 50—125 înainte de

Cristos): „Priviți în lumea largă, veți vedea orașe fără întărituri, fără știință, fără ocârmuitori; veți găsi oameni fără locuințe stabile, cari nu vor ști să întrebuințeze monetele și nu vor avea idee despre arte; dar nu veți da de nici o societate omenească fără credință în dumnezeire, de nici un oraș, în care să nu fie sanctuar, în care să nu se folosească nici un fel de rugăciune ori de jertfă.” — Ți-am citit aceste cuvinte din cartea marelui nostru învățat, care a fost mitropolitul Dr. Vasile Suci, ca să vezi că chiar așa sunt scrise și acolo.

Badea Nicolae: Că mi aduc eu aminte de acel mare mitropolit și am cetit la vremea sa în „Unirea Poporului”, ce mare învățat a fost. — Văd și eu că-s nebuni bolșevicii.

Părintele: Lor le sună cuvintele Scripturii: „Zis a nebunul în inima sa, nu este Dumnezeu” (Psalm 13, 1).

I. M.

O poruncă foarte prețioasă

Domnul Mareșal Ion Antonescu, conducătorul Statului Român, a dat poruncă, ca toți acei ce injură pe stradă să fie imediat arestați. Foarte bună poruncă-i aceasta și ar fi fost bună mai demult dată, dar durere că mai anii trecuți nu s'a gândit nimenea la astfel de poruncă. Ne gândeam la petreciuri, la jocuri și tot felul de destrăbălări, priveam numai trecutul și prezentul, dar viitorul nu. Nu vedeam dușmanul care ne pândea în întunec. Umblam ziua în ameză mare cu lumina aprinsă, fără să ne dăm seama că vine noaptea și lumânarea se găta și rămânem în întunec.

Azi, când noi Români am pornit la luptă sfântă pentru cruce și credință în Dumnezeu, bine este, să ne mai punem pază gurii, că vai, cu durere trebuie să-o spun, că nu știu dacă se mai injură la vre-un popor ca la noi la Români. Am auzit injurând de Dumnezeu femei, băbați, copii de școală și copii mici de 5 ani. Unii injură în glumă alții a fală, alți mănioși și foarte puțin prin neștiință.

Și sunt sigur că, Domnul Mareșal și-a dat seama, ce rău mare este a injura, și de aceea a dat această poruncă. Poate că cei mai mulți nu se bucură de această poruncă, dar cine este cu adevărat creștin bun, acela sigur se bucură. Eu nu pot decât să-L felicit pe Domnul Mareșal, și să zic: este cu adevărat un om care umblă pe căile lui Dumnezeu.

Și noi, iubitorilor, să ne lăsăm de obiceiul acela urât a injurării și, unindu-ne toți cu conducătorul nostru, să luptăm pentru înflorirea neamului românesc pentru unirea credinței și împotriva a tot ce este contra lui Dumnezeu.

Ioan Pocaș, țaran maramureșean
Căpâlna de jos

Credință șoadă, dar folositoare

Acum vre-o 20 de ani, pe când eram în Roma, ieșind din biserică numită a sfântului Augustin, până să-mi aștept pe unii săvarăși, am intrat în vorbă cu un italian bătrân, care se vede era vorbăreț și dorea să știe de unde sunt.

Mă întrebă dacă am văzut statua de marmură din biserică, care închipuiește pe Maica Domnului? I-am răspuns că am văzut-o și că îmi place, că tare e împodobită cu lanțuri de aur, inele, ceasuri de aur, și alte podoabe scumpe, așa încât abia de la ea mai poate vedea fața.

— Vezi — îmi zise el. — Maica Domnului aceea de marmură, nu e frumoasă, dar face atâtea minuni, încât nu se poate spune.

— Minunile nu le face marmura aceea — îi zise eu, ci le face Dumnezeu, pentru rugăciunile Maicii Domnului celei din cer.

— Știu și eu asta — îmi răspuse italianul, oarecum împuns de vorbele mele. — Dar Dumnezeu face minuni cu acea cinstesc pe Maica Domnului în marmura aceea. Omul mai bine se gândește la Dumnezeu sau la Maica Domnului când și vede ceva înainte sa, decât dacă nu vede nimic. Și acolo, înainte acelei statui, se vede că oamenii au mai multă credință și mai dejde în ajutorul Maicii Domnului, căci ei le împlinesc cererile multora. Uneori chiar pentru credința celor proști face Maica Domnului minuni.

— Cum pentru credința celor proști — întreb eu, iar italianul mă prinse de mâncă și-mi zise:

— Nu știu dacă ai băgat de seamă că pruncul din brațele maicii celei de marmură se poate lua?

— N'am băgat de seamă — îi răspuns eu. — Și de fapt nici n'am fost observat aceasta, căci prea multe podoabe atârnam de statue, atât de brațele mamei, cât și de copil, încât abia de se mai vedea marmura.

— În anul trecut — îmi spuse italianul, — o femeie a furat copilul de marmură din brațele mamei sale.

— A putut să-l fure — răspund eu, — mai cu seamă dacă va fi fost încercat de scumpeturi cum e acum.

— Din scumpeturi n'a luat nimic, ci numai piatra, marmura goală golă. Și am prins-o, căci a văzut-o cineva găfind pe stradă cu pletrolul în brațe, acoperit cu cărpe ca să nu se vadă. Ascultă acum!

— Femeia aceea avea acasă un copil bolnav de multă vreme. A făcut ea rugăciuni în coate și în genunchi, dar fără folos. A cumpărat lanțuri de argint și a adus în biserică aceasta, și le-a atârnat de gâtul pruncului de marmură, dar tot în zădă.

Intr'o zi, ce se gândește femeia. Se ascădu într'un colț, și rămâne în biserică locuind. A avut timp în noaptea aceea să ia copilul de marmură din brațele maicii de marmură și să-l învelească în cărpele pe cari și-le dădă cu sine, apoi să aștepte acolo până dimineața când s'a deschis biserică. Atunci a furat în așa fel, că crâșnicul n'a vădit când a ieșit, dar au văzut-o polițaii, și de parte de biserică, și au prins-o.

Au căutat ce are în cărpe, și au vădit că era o statue dintr'o biserică. Femeia mărturisit adevărul zicând:

— Eu am un copil bolnav, și m'am rugat de Maica Domnului ca să-mi-l învâță, dar n'a vrut. Atunci m'am gândit să-i iau copilul din brațe, și să-l dau mai dau până nu-mi însănătoșează pe copil meu și l-am luat. Am stat de ieri în biserică, iar azi dimineață am ieșit, și m-am prins d-voastră.

Polițaii răsări și ziseră între ei că nu e vorba de adevărat furt, ci e mai mult o credință înțeleasă rău. O trimiseră să ducă stutuița înapoi în biserică, apoi să primească pedepșa pe care i-o va da preotul sau parohul ei.

Asudată și găfind, femeia se întoarse ia-și la biserică cu statua în brațe, și foarte grea. Crâșnicul încă nu observă că dela statua Maicii Domnului cea împodobită lipsește copilul, dar observă că dincoloșii cari începură a marmura între ei.

— Non c'e il bambino — (lipsește copilul) —

Crâșnicul era zăpăcit de necaz văzând că într'adevăr din brațele mamei de

Plide pentru viață

Invierea cea de apoi

La încoronarea regelui Carol al VII-lea, ce au loc în catedrala din Reims, luă parte și Sfânta Ioana de Arc, ținând în mână un stindard, care, plimbat prin multe grele lupte, nu mai rămase decât o cârpă plină de praf. Un ofițer voi să i-l smulgă din mână, pentru că după chibzuința sa un astfel de steag numai să micșoreze fastul serbării putea, dar eroina li răspunse: „Lasă mi-l. El ne-a însoțit în necazuri, să ne lăsoțască și la glorie!” Așa și trupurile noastre, cari au luat parte la toate necazurile și suferințele îndurate pentru cucerirea fericirii veșnice, vor trebui să participe și la glorie, la fericirea sufletului.

În timp ce *Sfânta Perpetua*, martirisată la Cartagena prin anul 200, se afla în temniță, mai mulți păgâni se duseră, să vadă, ce impresie face asupra ei prinsoarea. Până de un curaj viril, Sfânta le zise: „Priviți-mă bine în față și cu-mi uitați trăsăturile, pentru ca să mă recunoașteți la Invierea și judecata cea de apoi!”

Franklin († 1790), acest geniu universal și mare campion al libertății Statelor Unite Nord Americane, a fost și un spirit religios. Mărturie ne este epitaful de pe piatra sa mortuară: „Aci se odihnește trupul tipografului Benjamin Franklin ca și legătura unei cărți bătrâne, conținutul căreia a fost smuls. Dar cartea nu s'a pierdut. Va apărea într-o bună zi, în ediție nouă, revăzută și corectată”. Prin acest epitaf, B. Franklin voia să spună trecătorilor, că sufletul său este separat de trup, ca și cartea din legătură, dar că totul va reapare mai perfect în ziua Invierii, ca și cartea într-o nouă ediție revăzută și desăvârșită.

Ioan Vultur

Și oamenii cu pielea roșie au intrat în războiu. În America de Miazănoapte trăiesc „piele roșii”, oameni cu tața arămie, urmașii vechilor locuitori băstinași ai Americii. Ca să fie pe placul guvernului american, șase grupuri de indieni piele roșii au declarat războiu Germaniei și Italiei.

— Iată — își zise italiianul, — cum face Maica Domnului minuni cu proștii, căci Dumnezeu nu disprețuiește credința proștilor.

N. Lupu

DOCTORUL SATELOR

Diareia

De cum vine vara, cu căldurile ei mari, copilașii de sân, plâpânzii copii se ofilesc la căldurile dogoritoare, mai altfel ca porumbul lovit de seceta necruțătoare. Priviți tața copiilor, îmbujorită dela sfârșitul lunii Mai și vă uitați la ei din nou la finea lunilor Iulie sau August și poate oricine vedea că alta este, cu totul alta fața lor.

Copiii mici, copiii de sân, sunt tot așa de puțin răbdurii la căldură ca și la frig. Trupul lor față de al omului mare este tot atât de gingaș, după cum mlădița — lujerul — este de gingaș față de trunchiul copacului.

Sunt gingași copiii la frigul iernilor, când ușor capătă bronhopneumonie, dară sunt foarte gingași și la căldura verilor, când tot așa de ușor capătă diaree.

Diareia, durerea de foale ori „pântecăria” cum li spuneau moldovenii — românii — din satul basarabean Năpădeni, unde i-am cunoscut ca medic al echipelor regale studențești, această îmbolnăvire a stomacului este toată pacostea, care se abate în timp de vară năpraznic și fără nici o cruțare asupra copiilor, din ce sunt mai mici, cu atât mai nemiloase.

Diareia este glăsuirea prin care

trupul își spune — mărturisește — durerea, e mijlocul de apărare a trupului omului împotriva otrăvirilor ajunse în trupul său cu mâncare și prin mâncarea stricată ori nepotrivită anotimpului sau vârstei sale, vârstei copilului.

Dacă stăm puțin și ne tragem pe seamă, ușor vom vedea că vara cu mult mai greu ne cad unele mâncări față de cum aceleași mâncări ne cad iarna, ca de pildă carnea de porc, care iarna — mai ales dacă este udată cu puțin vin — ne unge minunat de plăcut pe tot lungul gâtului și înviorază trupul cu căldura pe care ne-o dă; aceiași carne vara te face să râgi ca o mitralieră înfundată ori să te moleșești cu totul.

Este simțitor omul mare la felul mâncării după anotimpuri, dar cu mult mai simțitor este copilul de sân la mâncare, dela anotimp la anotimp, numai că el sârmanul nu-și dă seama ori chiar de-și dă seama, nu ne poate spune năcazul său, că plânsul lui este locă neînțeleș.

Când paharul răbdării cu mâncare nepotrivită vârstei și anotimpului s'a umplut, el se revarsă printr-o năprasnică diaree, care poate să-i fie salvatoare ori distrugătoare sănătății și vieții sale.

Dr. Ioan Frățilă

Cunoștințe folositoare

Greutatea creerului omenesc

Creerul unui băiat, în ziua a 7 dela naștere e de 371 grame, a unei fete e de 361 grame. La vârstă de un an băieții au creerul de 596 grame, iar fetele de 532 grame. Desvoltarea creerului la bărbați ține până la vârsta de 20 ani, iar al femeilor până la vârsta de 18 ani. În mijlociu creerul bărbatului cântărește 1400 grame, iar al femeii 1250 grame.

La oamenii mari, de geniu, creerul este de obicei mai greu; așa creerul lui Lord Byron a avut greutate de 2380 grame, al lui Cromwell de 2330 grame, al lui Cuvier de 1829 grame.

Când greutatea creerului este mai mică cu mult decât cea mijlocie, nenorocitul acela trebuie să fie tâmpit sau idiot.

Apa de var

Este un foarte bun leac de casă pe care îl poate pregăti oricine. Peste un kgr. var nestins se toarnă 40 litri apă și când s'a topit tot și s'a liniștit, se scurge apa, iar peste varul stins de pe fundul vasului se toarnă apă fiartă, care cântărește atâta cât cântărește și stratul de var. Apoi se bate mult, de vre-o 4—5 ori, ca tot varul să se a-

mestece cu apa. După ultima bătaie se lasă varul să se așeze la fund și apa să se limpezească. Această apă limpede e adevărată apă de var.

Apa de var se dă de băut în lapte, copiilor cari au diaree sau vărsături. O beau și oamenii vrăstnici cu mistuire grea și cu acreli în stomac.

Cu apă de var se spală și buzele dulci și se leagă rănilor. Amestecată cu unt de lemn este foarte bună de pus pe arsuri.

În apă de var se pot păstra ouăle proaspete chiar și 6—7 luni.

Hrana din ou

Oul de găină este foarte hrănitor. Albușul oului cuprinde 12% materii albuminoide, printre cari ovalbumină, o materie foarte hrănitore, care ajută creșterea copiilor.

Mai hrănitor e însă gălbenușul, care cuprinde ovovitelină, o substanță bogată în fier. Din greutatea gălbenușului 14% e constituită din fier. Gălbenușul mai cuprinde și 21% grăsimi.

Oul cuprinde și vitamine, un fel de materii mărunte foarte trebuincioase pentru întreținerea vieții. Din cauza acestor vitamine, ouăle sunt o bună hrană pentru copii.

Două ouă de găină, de 65 grame fiecare, corespund la 320 grame lapte sau 175 grame creer.

Vârsta arborilor

Ca toate vietățile, astfel și arborii au o limită de vârstă. Sequoia trăește până la 7000 ani; Cedrii și Ciparoșii până la 5000 ani; Tisa 4000 ani; Bradul, Stejarul, Castanul, Platanul până la 2000 ani; Teiul 1000 ani; Laricea 700 ani; Fagul 350 ani; Frasinul 200—300 ani; Ulmul, Carpenul 150 ani; Salcia și Plopul 109 ani.

Vârsta arborilor depinde mult de condițiile de viață, de bolile ce le pot avea, de lipsa de spațiu, lipsa de aer, de schimbarea de teren și altele.

Oameni vrăstnici

În vremurile vechi oamenii trăiau mai mult ca azi. Cel mai bătrân om din lume a fost *Metusalem*, despre care se spune că a trăit 900 ani. În Biblie se mai amintesc între oamenii cari au trăit mult, *Abram* care a ajuns vârsta de 175 ani, *Isac* 180 ani, *Jacob* 145 ani, *Ismail* 137 ani, *Sara* 127 ani, *Moise* 120 ani, *Iosif* și *Iosua* 110 ani și *Eltes* 100 ani.

Dintre vechii greci, vrăsta cea mai înaintată au ajuns-o *Eptimenedes*, despre care se spune că a trăit 157 ani, *Democritos*, cercetătorul naturii 109 ani, *Leontii Gorgias* 108 ani, *Diogenes* și *Zeno* 90 ani, *Plato* 81 ani, *Solon*, *Anacreon*, *Sophocles* și *Pindar* 80 ani.

La Romani se pomenesc ca oameni vrăstnici *Valerius*, *Corvinus* și *Orbitus* cari au trecut de 100 ani, *Terentia* soția lui Cicero a trăit 103 ani, teatralista *Luceta* în vârstă de 112 ani juca pe scenă, *Livia*, soția lui August a trăit 90 ani. Tot 90 ani a trăit *Fabius* și *Cato*.

Pescarul englez *Jenktus* a murit în vârstă de 169 ani, iar scoțianul *Kentingern* în vârstă de 180 ani.

Cât de tare pot sări animalele. Unele animale pot sări foarte departe. Astfel, de pildă, un șoarece din America de Nord poate sări la o înălțime de 40 de ori mai mare decât mărimea corpului lui. Dacă aceasta ar putea-o face și omul, el ar trebui să sară cam 70 de metri înălțime, ca să sară cât acel șoarece.

Un copil cu două capete. În satul Koziak din Serbia de Vest țărancă Petrise a născut un băiat cu două capete. Copilul era de mărime normală, avea însă două gâturi cu toate organele lipite unele de altele. Ambele capete aveau gură, urechi, ochi și nasuri și se asemănau perfect, toate celelalte părți ale corpului fiind normale. Copilul s'a sufocat la naștere. Țărancă are 38 ani și a născut până acum 8 copii normali.

Știrile săptămânii

Pelerinajul dela Totești, unde se afla mănăstirea Părinților călugări Iezuiți (poșta Cârnești, județul Hunedoara), s'a făcut în Dumineca a treia după Rusalii. A luat parte și P. S. Dr. Ioan Bălan, episcopul Lugojului, predicând despre pacea pe care o revarsă în inimi sfânta inimă a lui Iesus. La acest praznic au auzit mulți preoți și credincioși.

Noua aripă a reședinței episcopale dela Lugoj e ridicată în roșu și urmează să se termine în curând de tot, dupăcum citim în numărul cel mai nou al „Sionului Românesc” dela Lugoj. Nădăjdăm că se va și termina anul acesta, spre mângâierea Preasfințitului.

Pentru ridicarea satelor. Guvernul de azi a hotărât ca în vara aceasta să deschidă în mai multe locuri din țară școli, în care învățătorii să fie pregătiți în a cunoaște mai bine tainele plugăriei, pomăritului, stupăritului; creșterea vitelor, păsărilor și alte lucruri folositoare pentru ridicarea gospodăriilor satelor. Dupăce vor fi pregătiți astfel, învățătorii vor îndruma la rândul lor pe locuitorii satelor, ajutându-i, să se ridice și să-și îmbunătățească viața. Tot în vara aceasta vor fi chemate la cursuri și 5000 de învățătoare, cari să fie pregătite în școli speciale de gospodărie practică și igienă.

Ajutor gazetei. În vremea din urmă am primit ajutor pentru gazeta dela dl Tiberian Ioan din Aind Lei 200, iară dela dl Rus Georgică din Șaulia Lei 50. Le mulțumim acestor abonați pentru bunăvoință. Prinde atât de bine acest ajutor gazetei în aceste vremuri atât de grele.

Luminările de ceară în biserici. Porunca bisericii noastre este, să se folosească în biserici numai luminări de ceară, pentru că albinele cari produc ceara înseamnă curăția sufletească și nevinovăția. Și apoi luminările de ceară nici nu produc atâta fum ca cele de ștearină. Pentru a putea avea astfel de luminări, P. S. Dr. Ioan Bălan al Lugojului îndeamnă, într-o circulară mai nouă, ca sătenii noștri să cultive cât mai mult albinăritul. Ce bine ar fi dacă acest îndemn l-ar urma și cât mai mulți credincioși de ai noștri din Arhidieceză!

Răspândiți

„Unirea Poporului”
printre prieteni și cunoscuți

O învățătoare care și-a făcut de cap. Învățătoarea Florica David, directoarea unei școli primare din Chitilia socotea că cea mai bună cale, pentru a învăța copiii, este bătaia. Pentru orice greșală copilășii erau bătuți într'un chip îngrozitor. Pe fetița Ecaterina Ibișan învățătoarea fără suflet a bătut-o până a leșinat, încât n'au mai putut-o aduce la viață decât doctorii. Pentru această faptă învățătoarea, care și-a făcut de cap în școală, unde o plătea Statul, a fost dată în judecată.

Un râu de limonadă. Numai în poveștile pentru copii se mai spune de țările în care pe râuri curge lapte, iar munții sunt de mămăligă. Totuși o minunăție de acestea, ca în poveștile de demult, este în America de Sud, în Argentina. Acolo este un râu, care ce e drept nu este din lapte, ci din limonadă. Apa acestui râu are un gust acrișor, foarte plăcut, care aduce bine cu limonada, dacă i-s'ar pune și puțin zahăr.

Sfășietoarea moarte a unei mame și a fiicei sale. Femeia Stefania D. Soșolan în vârstă de 27 ani, din comuna Brand, se întorcea dela munca câmpului, împreună cu o fetiță a ei de patru ani. Din nebagare de seamă au alunecat de pe mal în apa râului, adâncă de 4 metri. Nefiind nimeni prin apropiere să-le dea ajutor, nefericita mamă s'a încat și ea și fiica-sa.

A căzut de pe sârmă. O mare nenorocire s'a petrecut mai în zilele trecute la Arad. De mai multe zile Ștefan Sleahov dădea reprezentații pe o sârmă întinsă la o înălțime de opt metri. Pe lângă mersul pe sârmă el mai făcea și alte jocuri primejdioase, câștigându-și astfel pâinea. Pe când făcea punctul cel mai primejdios adevărat mersul cu o roată de bicicletă, pe sârmă, nenorocitul om a căzut la pământ, răbindu-se într'un chip îngrozitor.

Foamele în India. O mare provincie din India este bântuită de o foamete cumplită. Se spune că 345 mii de oameni din mai multe orașe indiene, au murit de cea mai cumplită moarte, de foame.

Un bogat s'a făcut mai bogat. Gazetete aduc știrea că dl Roosevelt, stăpânul de azi al Americii, care este foarte bogat, a mai primit o moștenire mare dela mamă-sa, îmbogățindu-se și mai mult. Se spune că moștenirea este așa de mare că numai taxele ce se plătesc pe moștenire sunt de zeci de milioane.

O lege bună. Nu de mult ministrul de interne a dat o lege tare bună, poruncind ca în fiecare sâmbătă cărciumele din apropierea fabricilor să închidă la ora 6, adevărat atunci când muncitorii primesc plata și iasă din

lucru. O lege mai bună ca aceasta nici nu s'ar putea închipui. Numai de ar veghia aceia cari sunt însărcinați cu ducerea la îndeplinire a acestei porunci, ca să nu li se vândă muncitorilor beți și băutura, și dacă sunt închise cărciumele. Legea mai oprește apoi ca în cursul săptămânii să li-se dea pe credit beutura. În chipul acesta multe familii vor fi ferite de suferințe și nenorociri.

112.644 de mine. În luptele dela Sevastopol. trupele de geoiu ale armatei române au desgroat până acum 112.644 de mine, adevărat de bombe ascunse în pământ. Aceasta arată, cât de bine sunt înarmați bolșevicii și cât de grele și primejdioase sunt luptele.

Aur — negru. Aurul își schimbă culoarea când este pulverizat. Experiențele au dovedit că aurul pulverizat devine roșu închis și câteodată chiar negru.

3/4 din oameni nu-și cunosc data nașterii. După constatări științifice, 3/4 din oameni nu-și cunosc data exactă a nașterii. Aceasta se explică în parte prin necunoștința propriu zisă, prin memorie slabă, moartea timpurie a părinților, lipsă de acte și alte documente.

Omul care adoarme animalele. Acest om minunat se numește Voelgyesi și se spune despre el că are o putere tainică de a adormi în câteva minute orice animal, chiar și fiarele sălbatice. Puterea acestui om este așa de mare, încât el poate adormi și o pasăre care stă într'un pom. Animalele adorm îndată ce Voelgyesi se uită la ele. Leul care este cel mai tare, la început nu adoarme, dar cade într'un fel de neputință și nu se mai poate mișca. După ce Voelgyesi îl privește în ochi, regele animalelor adoarme și el.

† Fruntașul Stanciu Zaharie mort la datorie. C-titorul nostru, sergent jandarm Ionel T. Baci, secretar comunal în Ighișul Nou — Târnava Mare, ne trimite tristă veste că fruntașul Stanciu Zaharie din contingentul 1936 a murit la datorie pe câmpiile Ucrainei, rămânând după el o văduvă întristată și mai mulți copilași orfani. Interesant e, că și tatăl său, Ioan Stanciu, a murit la datorie în războiul din 1914—1918. Așadară se vede că din stejar stejar răsare. Facă-i Dumnezeu partea cu dreptii, căci eroii cari au luptat pentru patrie, fiind împăcați cu Dumnezeu, numai acolo pot fi răsplățiți.

Poșta gazetel

Colcer Ioan 6042. În ziua de 18 Febr. 1942, am primit suma de Lei 100, sunteți achitat pe anul 1942.

Ionel Baci din Ighișul Nou, București. Pe anul 1942 nu ați plătit decât Lei 25. Articolul s'a publicat numai în extras.

Cugetările poporului despre prostie și înțelepciune

- Nu-i înțelept acela ce citește cărțile ci acela, care înțelege ce citește.
- Sărac e numai acel om care n'are minte și învățătură.
- Bogăția celui sărac e știința, iar celui nebun banii.
- Învățătura este la cel în erii purtare bună, la cei săraci mijloc de trai, iar la cei bogăți o podoabă.
- Învățătura e mai scumpă decât banii.
- Trei lucruri strică înțelepciunea: știința: vinul, somnul mult și femeia.
- Cei învățați și cei neînvățați se deosebesc cum se deosebesc morții de vii.
- Mai bună este înțelepciunea decât toate bogățiile lumii.
- Ca să fii înțelept, trebuie să știi cinci lucruri și anume: să faci, să ascuți, să ai minte, să lucrezi și să dai sfaturi altora.
- Unde sunt vorbe multe, acolo sunt fapte puține.
- Dela vorbe până la fapte este ca dela cer până la pământ.
- O vorbă spusă odată nu se mai întoarce.
- Cel ce nu se gândește la ce vorbește, totdeauna pătimește.
- Cel ce nu știe să tacă atunci când trebuie, nu știe nici să vorbească.
- Ce bine e de omul căruia li spui o vorbă și pricepe zece, și rău de acela căruia li spui zece și nu pricepe nici una.
- Pe omul prost îl cunoști după vorbă.
- Mai mult se folosește cel cuminte de cel nebun, decât cel nebun de cel cuminte.
- Un nebun știe să întrebe mai mult decât pot răspunde zece înțelepți.
- Înțelepciunea lumii acesteia orbănie este la Dumnezeu.
- Sunt oameni cari vorbesc ce știu iar alții cari știu ce vorbesc.
- Omul prost crede tot, pe el îl cunoști și în haine de sărbătoare.
- Lucrul cel mai greu din lume este să dai socoteală unui om nebun.
- Unul om fălos li lipsește învățătura, mintea și buna creștere.
- Cel fălos are doi tovarăși: prostia și sărăcia.
- Cel ce umblă cu ochii pe sus, ori cade și își sparge capul, ori cade în păcat cu sufletul.
- Poți fi mândru fără să fii prost.
- Când Dumnezeu voiește să facă dintr'un om bun rău, îl îmbogățește.
- Astăzi de faci bine, mâine și tu mult îți vine.
- Cu apă stingem focul, iar păcatul cu milostenii.
- Astăzi mai iute se înviesc lupul și oala, decât om cu om.
- Cel fălos să se uite la floare; căci se schimbă ea așa se va schimba și el.
- Cel fălos nu pot merge pe același drum, pentru că se ceartă.
- Binele și răul sunt ca și o loterie: cine face binele câștigă, iar cel ce face răul pierde.
- Dacă inima îți este oarbă, la ce mai deschizi ochii?

Roșcovei I. Obreja

Oameni curioși. Nu de mult s'a prezentat la Redacție o persoană a cărei nume deocamdată nu-l putem descoperi și care ne-a spus că în acel sat oamenii joacă în timpul sfintei liturgii cărți, că curatorului din acea parohie nu-i place sunetul clopotelor și chiar de aceea tot mereu oprește trasul clopotelor. Tot acolo sunt oameni cari nu vreau să lucreze, nici cum, nici pe bani, nici în parte, pământurile bisericii. Întrebăm pe iubii noștri cetitori, ce părere au despre acești credincioși?